

Edward Szymkowiak, czyli wańka-wstańka

Niedziela, 14 marca 2010 r. godz. 10:52

Wczoraj, w dniu meczu Polonii Bytom z Legią, przypadała 78. rocznica urodzin Edwarda Szymkowiaka, przed laty świetnego bramkarza m.in. Legii i Polonii. Dwukrotny mistrz Polski z Legią większość swojej kariery spędził w bytomskim klubie. To właśnie jego imieniem nazwano po latach stadion przy ulicy Olimpijskiej w Bytomiu.

Edward Szymkowiak urodził się 13 marca 1932 roku w Szopienicach-Malej Dąbrowce. Zmarł młodo, bo w mając niespełna 58 lat. Szymkowiak odszedł od nas 28 stycznia 1990 w Bytomiu. Był wychowankiem klubu TuS z Bogucic. W latach 1945-49 występował w Unii Dąbrowka Mała, a szerszej publiczności pokazał się dopiero w Ruchu Chorzów, w barwach którego występował w latach 1950-52. Rok później trafił do Legii, wcześniej odbywając już służbę wojskową w GWKS Bielsko. Właśnie okres gry w Legii był najbardziej udany dla Szymkowiaka.

Na Łazienkowskiej świetny bramkarz rozegrał łącznie sto meczów (z czego 85 w lidze) i był współautorem pierwszych dwóch mistrzostw Polski dla Legii (w 1955 i 56 roku). Łącznie w Legii spędził cztery sezony (do 1956 roku) i następnie przeniósł się do Polonii Bytom, gdzie grał przez 13 lat, aż do końca kariery. W stolicy zyskał przydomek "Wańka-wstańka", który podkreślał niezwykłą sprawność oraz refleks. Tak właśnie określili go dziennikarze niemieccy po meczu z połączonymi zespołami Rot-Weiss Essen i Fortuny Dusseldorf. Jego interwencje bardzo podobały się publiczności, bo nie dość że były skuteczne, to jeszcze efektowne.

W barwach Polonii również został mistrzem Polski, a także trzykrotnie wicemistrzem. W tym okresie do historii przeszedł mecz z 1960 roku pomiędzy Polonią a Górnikiem Zabrze (3-0), w którym obronił aż trzy rzuty karne. Piłkarze Górnika bojąc się, że Szymkowiak obroni kolejną ich jedenastkę, do każdej kolejnej wyznaczali innego zawodnika. I tak obronił strzały Edwarda Jankowskiego (inne źródła podają, że pierwszą jedenastkę wykonywał Ernest Pol), Romana Lentnera i Erwina Wilczka.

Kariera reprezentacyjna Szymkowiaka to 53 mecze (w latach 1952-65) w pierwszej reprezentacji. Najśłynniejszy mecz z orzełkiem na piersi miał miejsce w 1957 roku (już jako zawodnik Polonii) na stadionie Śląskim. Po świetnym meczu przeciwko ZSRR fani znieśli go na rękach z boiska. Szymkowiak pojechał również dwukrotnie na Igrzyska Olimpijskie - do Helsinek (1952) i Rzymu (1960).

Co ciekawe Szymkowiak po odejściu z Legii (w grudniu 1956 roku) wcale nie był przekonany do przenosin do Polonii Bytom. Otrzymał propozycję gry w Zagłębiu Sosnowiec, poważnie zastanawiał się nad grą dla Górnika Zabrze, ale ostatecznie wybrał Polonię, której był wierny do końca. Po zakończeniu piłkarskiej kariery szkolił w Bytomiu młodzież. Na wniosek kibiców, stadion w Bytomiu nazwano jego imieniem.

Zdaniem wielu, Edward Szymkowiak był najlepszym bramkarzem w historii Legii. Różni piłkarze mają swoje przyzwyczajenia i tajemnice. Szymkowiak wierzył, że dobrze bronić może tylko w dziurawych i nie wypranych skarpetkach.

Imię i nazwisko: Edward Szymkowiak

Data i miejsce urodzin: 13.III.1932 w Szopienicach-Malej Dąbrowce

Data i miejsce śmierci: 28.I.1990 w Bytomiu

Pozycja: bramkarz

Wzrost i waga: 178 cm / 74 kg

Kluby: TuS Bogucice, Unia Dąbrowka Mała (1945-49), Ruch Chorzów (1950-52), GWKS Bielsko (1952), Legia Warszawa (1953-56), Polonia Bytom (1957-69)

Mecze w barwach Legii: 100

Mecze w reprezentacji Polski: 53